

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. София , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22 в закрито заседание на девети юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело №
20211100901135 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4 от Закона за търговския
регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Образувано е по жалба на „Г.Б.С.-Х.“ АД, чрез адв. С.В.С., срещу
отказ № 20210607130643-4/11.06.2021 г. на Агенция по вписванията,
постановен по заявление образец А5 с вх. № 20210607130643/07.06.2021 г. за
вписване на промени по партидата на „Г.Б.С.-Х.“ АД, ЕИК *****, а именно:
промяна на размера на капитала и непарична вноска.

В жалбата са изложени твърдения, че постановеният от АВ –
ТРРЮЛНЦ отказ е неправилен и незаконосъобразен. Твърди, че към
заявлението са представени всички необходими и изискуеми документи,
удостоверяващи подлежащите на вписване обстоятелства, включително са
представени документи, удостоверяващи, че апортът е извършен. Счита, че с
оглед разпоредбата на чл. 61 от КМЧП и Хагската конвенция от 1961 г.,
представеното съгласие с нотариално заверен подпис от чуждестранен
нотариус с апостил изпълняват изискванията на чл. 73 ТЗ. Поддържа, че
нотариалното удостоверяване на подписа на вносителя е от действията,
посочени в чл. 570, ал. 2 от ГПК. Твърди, че е доказано, че апортът е
извършен, породил е правни последици, а заявленията за вписване
обстоятелства са настъпили и подлежат на вписване по партидата на
дружеството в търговския регистър. Моли ли да бъде разпоредено
вписването на заявите обстоятелства. Претендира направените в

производството разноси.

Агенция по вписванията, на основание чл. 25, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, е подала отговор на жалбата, с който оспорва същата като неоснователна.

Съдът, като взе предвид доводите в жалбата и приложените писмени доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебен контрол акт и в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

За да постанови обжалвания отказ №20210607130643-4/11.06.2021 година длъжностното лице по регистрацията е приело, че нотариалната заверка на подписите на писмените съгласия на вносителите на непаричната вноска не е извършена от български нотариус със съответната териториална компетентност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В конкретния случай от АВ-ТРРЮЛНЦ е поискано вписване по партидата на „Г.Б.С.-Х.“ АД увеличение на размера на капитала с промяна в броя привилегирани поименни акции и вписване на непарична вноска.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, когато към заявлението на търговеца не са приложени всички документи, които се изискват по закон, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността, като указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в търговския регистър. Тези указания следва да бъдат изпълнени до изтичането на срока по чл. 19, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ. Правилността и съответствието със закона на отказа, мотивиран с неизпълнение на дадени по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ указания, не се извежда единствено от дадени в законоустановения срок указания, но и от наличието на съответствие на тези указания с действително допуснати нередовности при подаване на заявлението. Указания, които са за отстраняване на нередовности, които в действителност липсват са неправилни и като такива не могат да бъдат основание за постановяване на отказ по чл. 22, ал. 5, изречение последно от ЗТРРЮЛНЦ. Съдът намира, че в настоящия случай дадените от длъжностното лице указания за представяне на писмено съгласие на вносителя на непаричната вноска по чл. 73, ал. 5 от ТЗ,

удостоверено единствено от български нотариус са неправилни.

Апортът в акционерно дружество съставлява специфичен вещно - прехвърлителен произведен способ, с осъществяването на който се постига определена цел - увеличаване на стойността на притежаваните от титуляра на вещното право акции чрез увеличаване на капитала на търговското дружество. Съгласно постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 5 от 08.02.2011 г. н ВКС, I ТО, по т. д. № 271/2010 г., увеличението на капитала на търговско дружество чрез aportна вноска на недвижим имот представлява смесен фактически състав и включва следните елементи: писмено /с нотариална заверка на подписа/ съгласие на собственика на имота за внасянето му в капитала на дружеството и подробното описание на този имот; решение на ОС за увеличение на капитала чрез този способ; изпълнена процедура по чл. 72, ал. 3; изменение на дружествения договор в частта относно размера капитала и пълно описание на вноската /като отразяването на вноската в дружествения договор е определено и като форма за действителност на апорта/; вписване на това обстоятелство в търговския регистър и вписване в имотния регистър на промяната на собствеността върху имота. В този смисъл проверката, която следва да извърши длъжностното лице включва това дали заявителят е представил документи, от които да се установява, че aportът е извършен: волеизявление на титуляра на имущественото право за това, че е съгласен да извърши непарична вноска в капитала на едно търговско дружество като му прехвърли това свое право, което съгласие трябва да е изразено в предвидената в чл. 73 ТЗ форма и формиране на воля и от самото търговско дружество да приеме апортираното имуществено право, което в случаите на последващ aport става с вземане на решение от общото събрание /решение № 147/12.02.2018 г. на ВКС, I ТО, по т.д. № 2530/2016 г./.

В случая се иска от агенция по вписванията да бъде вписано увеличаване на капитала на дружеството чрез непарична вноска. Представени са документите, доказващи настъпилото увеличение на капитала, изискуеми по чл. 21, ал. 4, т. 1, 2, 3, 4 и 6 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до ТРРЮЛНЦ- решението на общото събрание на акционерите на жалбоподателя; препис от устава, съдържащ промяната, заверен от органа, представляващ дружеството; заключението на вещите лица по чл. 72, ал. 2 от Търговския закон; декларация по чл. 264, ал. 1 ДОПК,

доказателства, че вносителят е носител на правата - предмет на непаричната вноска на правото на собственост върху недвижимия имот и писменото съгласие на вносителя на непаричната вноска с описание на вноската и нотариална заверка на подписа му /към заявлението са представени нотариално заверени декларации - съгласие по чл. 73 ТЗ с апостил, удостоверени от публични нотариуси, упражняващи нотариална дейност съгласно законодателството на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия/.

Настоящият състав намира за неправилни изводите на длъжностното лице по регистрацията, че чуждестранният нотариус не може да извършва нотариална заверка на подпис на вносител, защото не може да извършва проверка на правата му, съгласно изискването на чл. 73, ал. 5 от ТЗ. Представеното съгласие с нотариално заверен подпис от чуждестранен нотариус и апостил изпълняват изискванията на чл. 73 от ТЗ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, по която българската държава е страна, единствената формална процедура, която може да се изисква за удостоверяване истинността на подписа, на качеството, в което е действало лицето, подписало документа и при необходимост достоверността на печата или марката, поставени върху документа, е прилагането на описаното в чл. 4 от същата конвенция удостоверение /Апостил / от компетентния за това орган на държавата, от която произхожда документът. Ето защо следва извода, че полагането на апостил удостоверява валидността и правоспособността на органа извършил удостоверяването /заверката/, както и че това е станало по надлежния ред предвиден в съответната държава, от лице, притежаващо съответните правомощия. Предвиденото нотариално удостоверяване на подписа на вносителя попада в кръга на действията, посочени в разпоредбата на чл. 570, ал. 2 от ГПК, доколкото това не представлява нотариален акт за прехвърляне на собственост или за учредяване на вещно право върху недвижим имот и за удостоверяване на собственост върху имот, които са изрично изброени в чл. 570, ал. 1 от ГПК.

В случая са представени доказателства, че вносителите са носители на правата - предмет на непаричната вноска, поради което съдът намира за доказано, че апортът е извършен, той е породил правни последици и съответно всички заявени за вписване обстоятелства са настъпили и подлежат

на вписване в търговския регистър по партидата на дружеството. Не се констатира наличието на други пречки за извършване на исканото вписване.

Предвид изложеното съдът приема, че постановеният отказ да бъдат вписани заявените промени следва да бъде отменен.

При този изход на производството, на жалбоподателя не се следват поисканите с жалбата разноси. Разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ гласи, че в производствата съдът присъжда разноси на страните по реда на ГПК. Настоящото производство има характер на охранително такова, като и по аргумент от разпоредбата на чл. 541 от ГПК разностите, направени от жалбоподателя във връзка с това производство, следва да останат за негова сметка.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ № 20210607130643-4/11.06.2021 г. на Агенция по вписванията, постановен по заявление образец А5 с вх. № 20210607130643/07.06.2021 г. за вписване на промени по партидата на „Г.Б.С.-Х.“ АД, ЕИК *****.

УКАЗВА на Агенцията по вписванията да извърши поисканото със заявление образец А5 с вх. № 20210607130643/07.06.2021 г., вписване на промени по партидата на „Г.Б.С.-Х.“ АД, ЕИК *****.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на Агенцията по вписванията.

Съдия при Софийски градски съд: _____